

عنوان مقاله:

بررسی هویت در طراحی مسکن با رویکرد ایرانی اسلامی

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری، عمران و محیط زیست شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

میترا پورمحمدی - دانشجو کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات البرز

خلاصه مقاله:

نظریه های علوم رفتاری در تشریح شیوه تعامل محیط های مسکونی با ساکنان در نقش هویت تاکید ویژه ای دارند از سوی دیگر بسیاری از پژوهشگران نیز هویت را به عنوان هدف اصلی سکونت معرفی می کنند روان شناسان اجتماعی و جامعه شناسان می خواهند بر این واقعیت تاکید کنند که انسان هویت (فردی) به واسطه یالکتیک میان فرد و جامعه شکل می گیرد. آن ها کم و بیش می پذیرند که هویت معمولاً در نگرش ها و احساسات افراد نمود مییابد ولی بستر شکل گیری آن زندگی جمعی است. از آنجا که مسکن خود نوعی زندگی جمعی است در این قیاس نقش صلی ایفا می کند. واحد مسکونی تحت تاثیر هویت فردی در عین هماهنگی با محیط می تواند ویژگی بیان فردی داشته باشد ویژگی های فردی تلاش برای به نمایش گذاردن جایگاه خانواده است و هماهنگی در محیط در پی پدید آوردن هویت اجتماعی است که معرف و نمادی از شرایط اجتماعی ساکنان در محیط مسکونی است. به این ترتیب هویت عاملی است که ویژگی هایی از انسان را در ارتباط با محیط فیزیکی خانه یا با محیط اجتماعی او قرار می دهد. حالا با ورود عناصر فرهنگی دیگر کشور ها به خصوص کشورهای غربی و در پی آن هویت جامعه ایرانی نیز دستخوش تغییراتی شده است و به گونه ای ویت ناپایدار در مسکن امروزی خودنمایی می کند. سوالات مقاله: نکات ابهام انگیز در هویت معماری چه هستند؟ آیا معماری ارای هویتی ثابت است؟

کلمات کلیدی:

هویت، هویت ملی ایرانی اسلامی، انسان، معماری سنتی، محیط مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/269875>

